

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr, s minden egyszeri közlés
után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyiltér” rovatban
közlendő cikkek soronkint
10 kr díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyiltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” ez. politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

Az előfizetési pénzeket kérjük Kézdí-Vásárhelyre a kiadó-hivatalba küldeni.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

Az erdélyi ev. magyarok.

Brassó megye 10 magyar községében és a brassói bolonyai részben van 9 anya és 3 fiók magyar egyház. Ezek magukban foglalnak lélekszáma nézve 20 ezer magyart.

Kolozsvártt annak vidékein elszórva van 10 ezer 300 ev. magyar lélek.

Az előbbieket mint csángó-magyarok sok megpróbáltatásnak, hátrátételnek, jogcsontásnak voltak kitéve s mégis évszázadokon át híven megőrizték vallásukat, anyanyelvüket, nemzeti szokásaikat, viseletüket; de sem egyházi, sem polgári tekintetben a szászok basáskodása miatt kénytelenek nem fejlődhetek.

Utóbbiak pedig elszórtáguknál fogva, de kivált a szász hatalom nyüge miatt szabad fejlődésükben folytonosan akadályoztatva, nem erősödnek, hanem gyengülnek, fogynak,

sők is várva várják egyházi, nemzeti fel-szabadításuknak megváltása óráját.

Hogyan, miként fejlődhetett, izmosultott volna anyagilag a csángó-magyar nép, mikor az omnipotens szász hatalom felette nagy esélyességgel az ősapáktól rájuk származott tradíció szerint erdőségeikből, kormá- és malomjogaikból szép szerivel, csinyán-binyán kifűrésztötte?

Miképen vagyonsodhatott volna ezen munkásjó nép, midőn szántóföld területének határa oly szűk, csekély, köves és terméketlen, hogy a leggondosabb művelés mellett sem terem meg mindennapi kenyerét? Vagy a piacról vett gabonából él, vagy pedig a szomszéd szász határon veszi haszonbérbe a szántóföldet s így eszközli ki évi termésének szükségletét.

Miképen vagyonsodhat e nép, midőn általában népes családja fentartásának gondjai mellett egyházi, világi tisztviselőit, minden községi, megyei, állami közterheit — tulságosan megrovatva — keserves küzdelmek között, minden közjóvedelem hiányában saját zsebéből kell évente fedeznie?

Hogyan, miként fejlődhetett, művelődhetett volna a csángó-magyar nép, mikor évszázadokon át egyházaikban, községeikben legnagyobb részt szász papok, jegyzők, a szászok által felkarolt tanítók alkalmaztatnak? midőn faluszerke egyes tekintélyesebb, vagyonsodhat a szászok által megnyert — némi kedvezményekben részesített — falusi gazdák voltak a nép élén mint legmegbízhatóbb szó- és ügyvivők minden dologban? midőn ezen ügyek és egyének felett minden irányban tisztán szász egyházi és politikai hatóságok domináltak?

A magyar hitközségek szász érzelmi papja elfogadta ugyan a néptől a magyar kenyeret, de — kevés kivétellel — nem azon igyekezett, hogy a vallásos élet közvetlen érintkezési nyelvén kívül még magyar hazafias

szellemben is munkálkodjék, hanem hogy a szász érdekeknek lehetőleg szolgáljon, még a magyar egyházak, a magyar hitfelek anyakönyveit és hivatalos ügydarabjait is Bismarck nyelvén írva s intézve el! Ily körülmények között, ily szász presszió alatt az egyes hazafias érzelmi papok, látva, érezve mindenfelől az omnipotens hatalmat, az áramlattal szemben tétlenségre lettek kárhoztatva.

A szász jegyzők — kiknek még ma is a 10 magyar faluban a magyar állameszme és a hazafias magyar ügy főerényük (???) — a régi időben nem sokat törődtek a nép anyagi, szellemi ügyének emelésével, nem sokat fáradtak azon, hogy a községeknek közvagyonuk legyen s hogy a nehéz terhek viselésében a népen könnyítsenek, hanem csak azt nézték, arra ügyeltek, hogy a mit a szász inspektor parancsolt, azt pontosan, a legutolsó jottáig teljesítsék. Ujabban a rendszer megváltozásával több derék magyar jegyző van, de még ezeknek is meg van nehezítve működésük és nem egészen szabad sem kezük, sem szellemük.

A régi tanítók azon kori papjaik irányadó szellemében működtek. Az újabban meg az iskolai rendszer proczesszusain menvén keresztül, ily minőségben az iskolaügyön kívül korlátozott működést tanusíthattak a közügyek terén, kivéve kettőt a régiek közül, kik a 60 ezer forintos erdőpernek buzgó apostolai valának, ámbár az újabb tanítók hazafiságában, közügyszeretetében — dicsőretekre legyen mondva — teljesen meg lehet bízni.

A mi az értelmesebb, vagyonsodhat falusi nép-szövívőket illeti, ezeken itt-ott még a jelen korban is felismerhető a szász jegyzők információja és a brassói szász felnőttek iskolájából nyert bölcselevek elsajátítása s keresztültviteli mániája.

Ezen futólagos eszmétörök és tények érintése után már csak azt fejezem ki, hogy

— Ez már mégis sok! Ki vele! Mi szórakozni jöttünk ide s nem törődünk a pékek politikájával Keskeny ur menjen a szabadság harczerére, az utcára s szónokoljon a pékjeinek. Nekünk nem kell kifli-politika! Le vele! Ki vele! Ne hallgassuk tovább! Dobjuk ki!

Oly rengeteg zaj és háborúság támadt, hogy Keskeny ur kénytelen volt a rögtönzött szöszékről — az asztal tetejéről — leszállni s igen bölcsen tette volna, ha egyúttal végkép elhallgat, de hiába! ahhoz nem értett. Már az vele járt az egyéniségével, hogy folytonosan peroráljon, haragudjék, dühöngjön. Forrott benne az indulat s leszállása közben elég esélytelen volt egy magas, athléta termetű irnoknak (a miért ez gúnyosan a szemé közé nevetett) azt mondani: — Ön nyomorult és gyáva!

Csulai (így hitták azt a magas szál gyereket) elkacagta magát s e közben Keskeny urat úgy képen találta teremteni, hogy az a földre terült tőle.

— Elégtételt! Elégtételt! — ordított az asztal alól a sértett fél.

— Ha még nem volt elég a tétel, kap-hat-on többet is, — kacagott Csulai s vele az egész zajongó társaság.

Keskeny ur szégyenkezve, dühösen tápaszkodott fel, szeméi kidagadtak, szája szinte

a brassó megyei 10 magyar községben — a nép érdekeit tekintve — közművelődési, nemzeti szempontokból kifolyólag, tengersok a teendő... S a ki mélyebben behatol a történelem, a múlt, a jelen időnek tényeibe; a ki az itteni, egy tömör egészben levő huszezer csángó-magyart, mint erre méltán jogosult népet, emelni ohajtja: az hazafias lelkesedéssel emeljen meleg szót e nép érdekében Kolozsvártt a kultur-egylet illetékes központi igazgató válaszmánya gyűléseiben.

Mert ha a moldvai, bukovinai 12—14 ezer csángó-magyar megmentéséért a hazafias érület, a társadalmi áldozatkészség 80 ezer forintot nem sajnált: ezen huszezer, egy tömör egészben élő csángó-magyar is megérdemel közművelődési céljaiban egy kevés figyelmet Kolozsvár kultüregetleti központi igazgató válaszmányának derék honfiától.

Különb az erdélyi, 30,300 létszámot magában foglaló ev. magyaroknak végrevalahára van már egy törvényes erejű és nagy misszióval bíró összefűző kapcsa és kulturális magyar intézménye. Ez pedig nem más, mint az erdélyi ev. magyar gyámintézet. Ennek tetemes anyagi áldozattal minden itteni magyar ev. pap, tanító, jegyző, más urak és sok derék gazda már tagja. Innen, az intelligencia és falusiak közül csak azok hiányzanak, kik vagy elháríthatlan akadály vagy az intézet nem ismerése miatt még eddig be nem léphettek.

Ezen törvényesen megerősített és áldásosan működő magyar gyámintézet ha létszámában vagy tekintélyben nem felel is meg egészen az „Egyház-kerület” elnevezésnek, de minden esetre teljesen megbízható, hazafias magyar szellemű, erős világi és egyházi kapacitások vezetése s kormányzata alatt áll.

Hazafias tisztelettel melegen ajánlom ezen erdélyi magyar gyámintézetet mint összekötő kapcsolatot és intézményt a kultur-egylet, az erdélyrészi magyar köz-

A „Székelyföld” tárczája.

Vértanu.

(Satyra prózában.)

Írta: Endrődi Sándor.

- Polgártársak! Beszélni akarok!
- Halljuk! Halljuk!
- Eláll! Le vele! Ki vele!
- Szólásszabadság!
- Dobjuk ki!
- Polgártársak! Az emberiség, a haza szent nevében...
- Már elég bolondot mondtak!
- Dobjuk ki!
- Hallgassuk meg!

Nagysokára lecsillapult a zaj s a «polgártársak»-at kiabáló ur végre csakugyan szóhoz jutott.

— Polgártársak! Testvéreim! Összeszorul a szív, midőn az ember, az igaz hazafi, a magyar ifjuság tüzetlenségét látja.

— Hazugság! Csupa tűz vagyunk. Dobjuk ki!

— Polgártársak! Nem ti rátok, de a távollévőkre czéloztam.

— Annál eljásabb támadás. Dobjuk ki!

— Polgártársak! Mi azért gyűltünk össze, hogy tiltakozunk a zsarnokság ellen. Nagy napokat élünk, polgártársak. A tenger

megmozdult, a tenger háborog, és hullámai felcsapkodnak az égig. A pékek felkelésében maga a bosznai Istén kél fel. Oda künn vér foly. Egy pék-polgártársunkat, ki orosz-lán-hangon tiltakozott a fennálló buta rendszer ellen, megragadták a rendőrök s elhurcolták! Ilyesmik történnek az alkotmányos Magyarországon. De áll még a villamos ég! Reszkessetek ti zsarnokok! Ti pedig, óh, hazám ifjusága, jertek a megragadt pék ablaka alá s énekeljétek velem a holtra sebezett haza vigasztalására a „Hazának rendületlenül”-t.

— Ne énekeljünk, hanem mulassunk.

— Ígyunk, mulassunk!

— Óh, korcs ivadé! Oh elveszett hazám!

Reakezionárisok farkas-tanyája! Boldogtalan ifjuság, ki oly mélyre süllyedtél! Neked kellene a pékek élére állnod, te lennél hivatva rá, hogy mennydörögj a zsarnokok ellen s újjá teremtsd ez agyongázott hazát, e megmetyelgett erőösöket, e hőhér-időket, s mit tész e helyett? Poharazással tölöd az éjszakát, míg a pékek oda künn a szabadságért küzdenek s orruk patakaként ömlik a dicső honi vér! Oh szégyen! Isztok, a helyett, hogy küzdenétek. De jobb így. Poshadjatok! A „Szózatot” pedig ne vegyétek ajkaitokra, mert az gúnynya, káromlása éktelenülne, mihelyt ti énekelnétek.

tajtékkzott, fogait csikorgatta, összeszorította mind a két öklét s hamarjában Csulai mögé kerülve, úgy vágta hátba, hogy az a széles hát döngött bele, mint egy kapu.

Komoly dulakodás támadt belőle, melyet csak a rendőrség megjelenése szakított félbe. Keskeny ur mellett egy sző sem hangzott, az ortvámadásért mindenki elítelte őt s mint-hogy ráadásul a rendőrség jelenlétében újra kezdte szidni a kormányt, sőt a trónt is fenyegette; minden további teketória nélkül megragadták s bevitték a „prics”-re.

A hirlapok másnap referáltak arról a dologról s voltak köztük olyan referádák is, melyek „áldozat” szinében tüntették fel Keskeny urat s magaviselését hősiessé rajzolták.

A lázongásról szóló hírek sehol sem idéztek elő oly tartós és mély hatást, mint Csekön, egy kis mezővárosban, Keskeny ur születése helyén.

Az emberek összesugtak-búgtak. Titkoztos arccal, ünnepes komolysággal jártak fel-alá az utcán, gyűltek össze az egyetlen kávéházban s kezökben a hirlappal, jelentősen kérdezték egymástól:

— Olvastad?

A mire így hangzott a komor válasz:

— Olvastam.

Mint mikor a tóba követ dobunk, mind

művelődési egyesület kolozsvári központi igazgató választmányi legközelebb tartandó gyűlésének hazafias, ügybuzgó figyelmébe és felkarolásába.

Egy év. magyar.

Országgyűlés. Az 1886. évi költségvetés tárgyalása a képviselőházban kedden kezdődött meg. A napirendhez elsőnek szolt fel az előadó, Hegedüs Sándor. A jobboldal által helyesléssel fogadott előadói beszéd után Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszter nyújtotta be pénzügyi expozéját. A ház figyelemmel hallgatta az expozét, s a jobboldal gyakori helyeslésekkel kísérte a pénzügyminiszter nyilatkozatait. Végül Ernusz Kelemen felszólalása után a vita folytatása szerdára halasztatott. — Szerdán a vitát Helfy Ignác kezdette meg. Nagyszabású beszéd kíséretében a függetlenségi és 48-as párt részéről határozati javaslatot nyújtott be, melyben kimondatni kéri, hogy a ház a költségvetést általánosságban sem fogadja el. Utána Horánszky Nándor szolt fel s a mérsékelt ellenzék részéről fejtette ki álláspontját a költségvetéssel szemben. Felszólaltak még: Liptai Pál, Györffy Géza és Csanády Sándor. Mindnyájan ellene beszéltek. A javaslat mellett senki sem szolt fel.

A csikmezei 1848–49-beli honvédek

egyletének választmánya a következő kért intézte a képviselőházhoz:

Mélyen tisztelt képviselőház!

Hazánkban 1848–49-beli történelmi lapjaira örökre tartó fényes betűkkel vannak bevéve amaz események, melyek a népek szabadsága égi eszméjéért a magyar honvédsereg által vívattak.

Azon időben Európa megrázkodott, a népek milliói valamely megfoghatatlan gazdaság szellem által megvilágyozva, haladás álmoságukból fölébredtek, hogy mint a föld legnemesebb részei, mint emberek, teremtsék minőségüknek fogva a századok zsarnok rabigáit lerázva, magukat szabadabbá tegyék.

Ama milliók közt Magyarország alkotmányos szellemben gondolkozó népe is a tudomány és hazaszeretben magasan kiváló tehetségű nagy férfiai által, kik ama magas eszme plántáit már 48 előtt a hazafiság tiszta forrásával nevelték, kik a szabad nemzeti alkotmányhoz biztosan vezető utat a tudomány szent lángjával rég egyengítették, fölébresztvén, a haladásra készítő kor intő szótát megértette s a szabad eszme megvalósítására vezérférfiai mellé tömörült, mi-

nek eredményeképp létesültek az alkotmányos népképviselői törvényhozó testület, az alkotmányos magyar felelős miniszterium és a szabad eszmékben gazdag 1848-beli szentesített törvények.

A szellemi vívmány nagy vala.

Mint minden nagy és nemes célnak, úgy ennek is akadályok gördítettek útjába; a reakció felütötte hydra-fejét, mindenfelé kivetette csett szövő föléit s a nemzeti féltékenység átkos magvai elhintettek.

Alkotmányos nemzeti hormányunk a királyi szentesítést nyert törvények s a jogos intézmények épségben megtarthatása tekintetéből a kormánya alatti népekhez folyamodott, honvéd intézményt állított, s jelezve az alkotmány ellen beállható veszélyeket, kiáltványában fölhevítá honvéd-zászlóaljakra való sorakozásra.

A nemzeti kormány vész jelző erkölcsi szótára s a honvéd szó varázsigeként hatott minden jó hazafi szívére.

A ki szerette hazáját, tisztelte nemzeti alkotmányát, a ki tehette, ment honvédek, ur nem ur, gazdag vagy szegény; a hivatalnok ott hagyta díszes állását, a tanuló kilépett fényes jövőt ígérő pályájáról, apa fiaival és vejével — néhol 3–4 egy családból — egymást biztatva, egymást lelkesítve a haza s annak törvényes alkotmányáért nem, önfeláldozó küzdelemre, minden erőszak befolyása nélkül, önkéntesen.

Igen, önkéntesen! mert hol volt a nemzeti kormány akkor Magyarországon oly karhatalma, mely a honvéd zászlóaljakra való csoportosulást erőszakkal még csak meg is kísérelje? hol volt különösen Erdélyben az a hatalom, mely a négyszázszáz lakosságú székelység közül oly jelentékeny honvéd-sereget erőszakoljon össze, mely — a nemzet jobbjaival karöltve — a 2 millió népességű reakcionárius nemzetekkel és egy jól szervezett nagy hadsereggel szemben Erdélyt a nemzeti kormány hatalma alá tudta terelni?

Nem volt tehát kormány karhatalom, de igenis volt erkölcsi hatalom, mely a honvédek szívében, a hazaszeretet szent lángjától élesztve, őket a szabadságharc téreire vezette, hol honvéd bajtársaink a szabadság nemese fényénél, spártai férfikkal örökre maradandó emlékü dicsőséges harcokat vívtak.

S habár a sors kéréhetetlen hatalma s az idegen beavatkozás óriási tömege honvéd bajtársaink szabadságérti nemese harcainak a győzelem kimenetelénél utját állta: mégis a magyar honvédsereg oly dicsőséges erkölcsi győzelmet vívott ki, melyre Magyarország mindig büszke leend; mely által Magyarország a múlt világot tisztelte-

tet, tekintélyt szerzett, s melynek erkölcsi hatása a jövőre is termékenyítőleg kiterjedt; mert alig hisszük, hogy ha ama nemes harcok nem vitatnak s több ezernyi honvéd vére nem áztatja a haza szent földjét: napnapság a népképviselői törvényhozó testület azon alapon, a magyar felelős miniszterium oly hatáskörrel, melylyel működik, fennállana.

Ezen honvédtisztületnek ma — már 36 év múlva — még itt-ott töredékekben életben lévő elagott, munkaképtelenné lett tagjai érdekében folyamodunk Magyarországhoz, illetve a mélyen tisztelt törvényhozó testülethez!

Méltóztatásuk jelen alázatos kérelmünket tárgyalás alapjául elfogadni s annak folytán határozatilag kimondani, hogy:

nemzetiségre való tekintet nélkül mindazon 1848–49-beli magyar honvéd, ki, mint ilyen, az arra hivatott választmány által magát igazoltatta, ha a 60 évet betöltötte, rokkanatnak, és a ki 3 firt egyenes birtokadón felül állami adót nem fizet, szegénynek tekintik s az államkincstár által élethossziglan, a katonai szabályoknak megfelelően rangfokozatos ellátásban részesítetik.

Mélyen tisztelt képviselőház!

Ezen alázatos kérelmünk méltányossága az 1848–49-beli nyomoruságos katasztrófák által eléggé igazolva van; de másképen is el van ismerve az a 32 millió nép fölött atyai-lag uralkodó felséges apostoli királyunk ama nemes tette által, midőn 100 ezer darab aranyat kegyeskedett adományozni azon honvédek részére, kik 1848–49-ben a szabadságért harcoltak, mely által nemcsak elismerte ama harcok jogszerűségét, de egyúttal példát adott Magyarországnak a kegyetes hasonló tette s intő jelt Magyarország törvényhozó testületének arra nézve, hogy a szabadságért vérző honvédek érdemei országos elismerés mellett, meggyengült tagjainak országos ellátásban való részvételére igazságos és méltányos.

Mélyen tisztelt képviselőház!

Magyarország illetén áldozata — már a honvéd kornál fogva is — alig 5 évre terjed ki, de erkölcsi hatása, mindamellett, hogy Magyarországon örökre maradandó lesz, a múlt világot előtt Magyarország ezen ténye által tekintélyben, tiszteletben annál magasabban emelkedik, s nemes példáját más törvényhozó testületek is méltányolva, gyakorolni fogják, a népek milliói pedig áldani fogják e nemes kezdeményezéséért Magyarországot és ennek törvényhozó testületét.

Alázatos kérelmünk megújítása mellett

— Vajjon kiszabadult-e már?

— A kormány nem bocsátja szabadon oly könnyű szerrel az ily veszélyes ellenfelet.

— No, csak aztán úgy ne járjon vele, mint egyszer Kossuth Lajossal, a ki mikor a fogságból kikerült vált csak igazi országlánna.

— Ez annál könnyebben megtörténhetik Keskeny uralis is (tödtitotta titkozatos pofával Fillenes irnok) mert, — de a szó köztünk maradjon — úgy tudom, hogy Keskeny ur eredetileg nem is Keskeny ur, hanem — de köztünk maradjon am a szó — csakugy négy szem közt mondom — a hir azt beszéli, hogy ő Kossuth Lajos nagy hazánkfának törvénytelen fia s általunk könnyen érthető okokból titkolja el eredeti s viseli álnevét. Ő valóságos vértanu!

A végzeteljes szó ki volt mondva. Egy perc alatt mint a villám terjedt el a hir s bejárta egész Cseket. Senki sem kételkedett benne. Tiszta dolog! Ni, csak a vak nem látja! Hiszen mennyire hasonlít hozzá! Szakasztott mása. Aztán a vér sem tagadja meg magát: ugyanaz a tűz, ugyanaz a szónoki hév, az a mindent magával ragadó ékesszólás! S egy ilyen emberrel oly czudarul banni! Ez nem maradhat így. Csekő meg fogja boszulni magát s Csekő boszuja rettenetes lesz. Mint kaptárban a méh, úgy nyüzsgött az ember a „Népszabadság“-ban; forrongásban állt minden s bár senkisé tudta, hogy tulajdonképen mit akar s mi van készülöben, annyit mégis sejtett mindenki,

maradunk a mélyen tisztelt képviselőháznak alázatos szolgálai

az 1848–49-beli csikmezei honvéd-egylet választmányának Csik-Szeredában 1886. november hó 1-én tartott ülésében

Fodor Ignác,
elnök.

Benedek István,
titkár.

Ezenkívül megküldötte ezen kért a Magyarországon lévő összes honvéd-egyletekhez hasonló eljárás végett; továbbá valamennyi megye alispánjához, hogy képviselőik útján ezen kértet pártfogolják.

Értesülésünk szerint már több megye törvényhatósága válaszolt s értesítette a csiki egyletet, hogy ezen kértet mindenben magukévá tették s készséggel és örömmel fogják azt minden kitelhető módon pártolni.

A vörös kereszt egylet kézdivásárhelyi fiókjának közgyűléséből.

Elnöki megnyitó.

Tisztelt közgyűlés!

Midőn gátló körülményeim miatt először foglalom el ezen elnöki széket, legyenek mindnyájan a legszívélyesebben üdvözlölve!

A közgyűlések egyáltalában visszatükrözik a lejárt idő alatti eredményeket; midőn tehát én, mint a ki először tartom a magyar szent korona országai vörös kereszt egylet kézdivásárhelyi fiókjának közgyűlést, visszatekintek annak keletkezése óta kivívott sikerre, sajnosan kell kijelentem, hogy erős akaratom, buzgó törekvésem dacára az nem teljesen kielégítő, a mennyiben az egylet alapítókéje gyarapítására, miként ohajtottuk, nem rendezhettünk a körülmények miatt mulatságokat, s a rendes tagok létszámát a gyűjtők odaadó fáradozása mellett se tudtuk, a mint kívántuk volna, kiégészíteni. Ez pedig sokoldalulag tekintve nagyon is fontos és szerintem — legalább ez idő szerint — sarkpontját képezi fiókegyleti működésünknek, a mennyiben a vörös kereszt egylet által nyert segélyt a „Rudolf“ kórház évi fentartására jövőre csakis a Kézdivásárhely városi és vidéki választmány biztosítja, melynek legkevesebb 300 tagot kell számlálnia. Jól lehet, hogy ezt jelenben felülmulja, de ki biztosít bennünket arról, hogy jövőre a fiókegylet tagjainak száma nem fog még csökkenni, a mint az már több helytt meg is történt, s másfelől általam a vidékre szétküldött ívek buzgó felhívásom dacára majdnem üresen lettek visszaküldve s így még kevésbé sikerült azon törekvésem: a nagyobb községekben fiókegyleteket léte-

hogy itt valami nagy dolognak kell történni, valami nevezetes fordulatnak beállnia.

A véletlen úgy akarta, hogy ez gyorsan bekövetkezzék.

Egyik novemberi estén újra összegyűlekeztek a csekőiek a „Népszabadság“-hoz címzett kávéházban s izgalmasabban, mint valaha, megkezdődtek a szokásos szónoklatok, eszmecserek, vitatkozás és ivás, midőn, java, láma közepett, egy halvány arczu, elrongyolott ruhájú utas állott be közéjük.

Az épen szónokoló Molnár Bertalan (foglalkozására: politikus csizmadia) beszédét hirtelen félbeszakította s mintha visiót látott volna, kiáltott fel:

— Ime, itt van ő maga!

A füstös teremben az első pillanatban megdöbbenő mély csend szokta megelőzni a zivatart s a másik perczben felharsogott, felbuzgott az „Éljen“ s harsogott hosszasan, mintha tenger zajlana.

— Csakugyan ő az!

— A vértanu!

— Milyen szenvedő arca van!

— Hogy hasonlít hozzá!

A jegyző nem állhatta meg, hogy a vértanunak nyakába ne boruljon s keserű fájdalom könnyeket ne hullasson palam et publicza. (De már ekkor annyit ivott, hogy különben is sirt volna, lévén ez a rendes szokása akkor, mikor be volt rugva). Azután felugrott az asztal felejére s stentori hangon ordította:

síteni. Mindezen kedvezőtlen körülmények hathatósan hívják fel a kézdivásárhelyi vörös kereszt fiók-egyletet, hogy tagjainak évi rendes biztos számát mentől többre, de legalább is 300-ra egészítse ki, hogy általuk minden eshetőségre fedezve legyünk. Nagy sajnálatomra többször értesültem arról, hogy az illetők évenkénti tagsági díjaikat mily nehezen és mennyi utánjárás mellett fizetik be. Meg vagyok azonban győződve, hogy azok nem lettek kellőleg felvilágosítva az általam fentebb jelzett nagy horderejű körülmény felől, hogy t. i. ezen, minden esetre nagyon csekélynek nevezhető évi 1 frtnak a tagok általi pontos befizetésétől függ egy szölv egyfelől a „Rudolf“ kórház jövője. Felkérem tehát ismételten egyenként a tisztelt gyűlés minden tagját és általuk Kézdivásárhely város áldozatkész polgárait: teljesítsék saját városuk érdekében felhívásomat. Mindnyájuk egyenként egy láncszemet kell hogy képezzen a kézdivásárhelyi vörös kereszt fiók-egyletnek azon láncszemében, melynek minden elkerülhetetlen személyt erős akarral kell összetartani, hogy az szét ne szakadhasson.

Minden nemesen érző egyest, ugy ezen szellemben vezetett testületet a nyert jótétemény egyfelől hálára indít, másfelől önként hív fel, azt lehetőleg viszonzni. Mi természetesebb, mint hogy midőn a vörös kereszt egylet központi igazgatósága a „Rudolf“ kórházat oly hathatósan segítyezi, nekünk mindnyájunknak erkölcsi kötelességünknek válik az ő emberbaráti nemes cselekedeteinek előmozdítására mindent elkövetni? mire szívem egész melegével felkérem Kézdivásárhely általam áldozatkésznek s minden jóra és nemesre fogékonyan tapasztalt lakóit. Bizonyítsák be eljárásukkal, bizonyítsák be tetteikkel, hogy megérdemlik, hogy egy olyan nagy horderejű és a fenséges trón által is védnökölt egylet, mint az orsz. vörös kereszt, a tőle oly távol eső kis város érdekét gondjaiba felvette és jótéteményeivel részesítette. Tegyük készséggel, pontosan eleget a fiók-egyletünkhez küldött felhívásnak, rendezzünk mulatságokat tökéjének is gyarapítására, minek hogy eddig nem lett elég téve, részben menthet azon gátló körülmény, melynélfogva a közelmúltban a városban számtalan játékos intézet létesített, melyek ugyanazon kis községeket terhelik, és másfelől a nagyon is kedvezőtlen anyagi viszonyok, melyek miatt a legnagyobb fáradsággal rendezett mulatságok is vajmi kevés eredményre vezetnek.

Mindezek dacára ne csüggedjünk, vegyük fel ezen új-évből új erővel a szenvedő emberbarátaink boldogítására hivatott nemes munkát. Bizzunk egy jobb jövőben s különösen

bizzunk rendíthetetlenül az Egek Urában, a ki soha el nem hagyja hű munkásait s kinek szent nevében, áldását kérve mai közgyűlésünkre, azt megnyitottnak nyilvánítom.

Különfélék.

— Az erdélyrészi közművelődési egyesület választmánya Kolozsvárt kedden délután 3 órakor óriási részvét mellett megkezdte a munka-programm tárgyalását. A város háza egészen megtelt a távol vidékekről érkezett tagokkal. A gyűlés elején lelepleztetett dr. Haller Károlynak, az egyesület létrehozójának arcképe, mely az évfordulóra festetett. Ezután a közművelődési kongresszusban való részvételét mondta ki az egyesület s a program-pontok idején való betérjesztését kéri, hogy képviselőit a szerint utasíthassa. Erre megindult a munkaprogram tárgyalása Szász Béla dr. előadói tiszte mellett. — Másnap végig tárgyalta a választmány a munka-programmot és megalakította a szakosztályokat, szám szerint ötöt, úgy mint: a közművelődési, közgazdasági, irodalmi, gyűjtő és elnöki szakosztályt. Elhatároztatt, hogy a székely egyesülethez főlhívás intézetik az egyesülés céljából, mi ha nem történik, székely szakosztály fog alakítani. Az egyes szakosztályok elnökévé megválasztottak: és pedig a közművelődési szakosztály elnökévé Esterházy Kálmán gróf, a közgazdasági szakosztály elnökévé Jósika Samu báró, az irodalmi sz. o. Kun Géza gróf és a gyűjtő, valamint az elnöki szakosztályok elnökévé Bethlen Gábor gróf. A gyűlés néha viharos volt.

— A posta-takarékpénztár folyó évi február 1-én megkezdte működését. Csikmegyében, mint közvetítő hivatalok, egyelőre a csikszeredei, csikszentdomokosi, gyergyószentmiklósi és ditrói postahivatalok bizattak meg. Ezen postahivatalok bármelyikénél a posta-takarékpénztárra vonatkozó tudnivalók készséggel közöltnének, február 1-étől betétek elfogadtatnak s minden az ügykezeléshez tartozó nyomtatványt a betevőknek ingyen szolgáltatják ki. Addig is a nevezett postahivataloknál bárki által megtekinthető a kamatszámítási-táblázat s tudomás szerezhető azon előnyökről, melyeket a posta-takarékpénztár nyújt a betevőknek.

— Gyöngyösi Istvánné sz. Barabás Bertának, e korán elhunyt ifjú hölgynek temetése tegnap pénteken d. e. ment végbe a közönség óriási részvéte mellett. Ott láttuk a helybeli összes hatóságokat, testületeket csaknem teljes számban, kereskedőket, iparosokat tömegesen. A ravatalt számos szép koszoru díszítette. Pont 10 órakor a tanítói dalkör gyász-

dalával kezdődött a szertartás, mely után Székely János lelkész mondott egy gyönyörű, érzésteljes imát, melynek hatása alatt minden szem könnybe lábadt. Újból felzendült a gyász dal s ez után megindult a nagy menet, mely a halottat a csernátoni uton a város végéig kikísérte, a honnan a kocsi hosszú sora követte a megboldogultat utolsó útján Márkosfalvára. Itt az ottani közönség meleg részvéte mellett Bodola Sámuel lelkész egyszerű, de lélekemelő imája után a családi sírboltba helyeztették a sokat szenvedett, jobb sorsra érdemes ifjú nőt halmvai. Legyen könnyű a föld porai fölött!

— Nekrológ. Kézdivásárhelyi Nagy József szeszgyárost súlyos családi csapás érte; kis leánya Szendike folyó hó 14-én meghalt. Temetése folyó hó 15-én ment végbe nagy részvét mellett.

— Gyergyói hírek. Az első bált Gyergyóban az idén az alfalvi fiatalság folyó hó 9-én az alsó népiskola nagytermében rendezte, mely minden tekintetben igen jól sikerült. A terem csinnal és izléssel volt díszítve, közönség szép számmal volt jelen, s a minden tánczestélyen kíváncsiak volna, a hölgyek részéről a fényűzés kerülve volt. A négyeseket 26 pár tánczolta. Mindvégig a legvígabb hangulat uralkodott. Az estélyen megjelent hölgyek nevei: ifj. Geringer Ferencné, Olajos Farkasné, Dankó Gyuláné, Lőrincz Vilmosné urnők; Kiss Gizella, Lieb Ida, Lukács Mari, Székely Gizella, Lukács Ilona, Ágoston nővérek (Csomafalva), Lukács Lujza, Kiss Klára és Irma és Roth kisasszonyok. A rendezőség, mely mindent elkövetett az estély sikere érdekében, méltán érdemel köszönetet. A tánczestély tiszta jóvedelme a szegény tanuló felsegelésére fordítottik. — A gyergyószentmiklósi köröscsolya egylet folyó hó 1-én délután 3 órakor tartotta meg az évi rendes közgyűlését ifj. Tiltcher Ede egyleti elnök elnöklése alatt. A tisztikar következőleg alakult meg: elnök ifj. Tiltcher Ede, pénztárnok Havas Jakab, jégmester Orel Dezső, titkár Nyerges Gyula; választmányi tagok: Merza Kristófné, Lázár Zakariásné, Ferenczy Ilka, Romfeld Eliz, Imre Dénes, Lukácsy Zaki, Jakab József és Lázár Lajos. — A gyergyószentmiklósi polgári olvasó kör házi könyvtára javára a Laurency-féle nagyteremben folyó évi január hó 23-án zártkörű tánczestélyt rendez. A rendezőség következőleg alakult meg: elnök Csergő Venczel, titkár Kritsa Konrád, pénztárnok Dendynk Rudolf; bizottsági tagok: Bocsanecz János, Bogdán István, Ernősz Bogdán, ifj. Drotos János, Jakab József, Frunkucz Antal, Fenczel János, Genosy Alajos, Köllő Ignác, Kritsa Zoltán, Keresztes Gerő, Lázár Lajos, Lukácsy Zakariás, Lengyel János, Császár József, Sáska Kajetán, Orel Dezső, ifj. Tiltcher Ede, Urmánczy Vertán, Popovits Dezső, Lázár Zakariás és Roth Mihály. Belépti díj: személyenként 1 frt, családjegy 2 frt. Jegyek előre válthatók Keresztes és Tökésy urak kereskedésében. Felülfizetések köszönettel hirlapilag nyújtáztatnak.

— A hosszufalusi ev. ref. fiók-egyház saját pénztára gyarapítására folyó 1886. évi január 23-án a csernátfalusi „International“ vendéglő termében tánczestélyt rendez, melyre a nagyérdemű érdeklődő közönséget hazafias tisztelettel hívja meg a rendező-bizottság. Belépti-díj személyenként 50 kr, családjegy 1 frt. Kezdeté este 8 órakor. A szíves küldemények r. biz. elnök Dr. Pataky Albert urhoz Csernátfaluba intézendők. A Hétfaluban idegen elemek közt szétszórtan élő ev. ref. hívek vallásos törekvéseinek előmozdítására nyújtandó kegyes adományok hálás köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyújtáztatnak.

— Köszönetnyilvánítás. Azon mély fájdalom, mely szeretett gyermekünk Szendike halálával bennünket ért, némileg enyhítette azon részvét, melyet számos résztvevő tanúsított. Fogadják mindnyájan őszinte köszönetünket. Kézdivásárhelyt, 1886. január 15. Nagy József és neje.

— Nyilvános köszönet. Mindazoknak, kik felejtethetetlen felelősséggel végzettségükkel megjelentek s ezzel a család érzékeny fájdalmában résztvettek, fogadják úgy az alólírott, mint az egész család legválsabb kö-

szönetét. Kézdivásárhelyen, 1886. jan. 16. Gyöngyösi István, felsőnépisk. tanító.

— Nagy hófúvások történtek az utóbbi napokban Magyarországon s e miatt a vasuti közlekedés rendkívüli nehézségekkel jár. A lapok az ország majdnem valamennyi vezetésebb városából nagymérvű hófúvást jelentenek; e jelentések szerint sok helyen iszonyu károkat tett a hó. Kézdivásárhely e tekintetben még kivételt képez. Itt még a régi hó is nagy részben elolvadt.

— A csikmegyei honvéd tisztek sylvester-estélyére vonatkozó s lapunk f. évi 3-ik számában megjelent közleményből tévesen kimaradt Györfy Gyula ur neve, ki a honvéd tiszti özvegyek és árva ellátása javára 5 frtot adományozott; továbbá Pénteki László ur helyett tévesen Pataki László iratott, mit is ezennel kiigazítunk.

— Értesítés. Az özv. Benkő Lászlóné-féle ház felső emeletén 2 szoba-, konyha-, kamrából álló lakás folyó évi Szent-György napig mérsékelt ár mellett kiadó. Értekezhetni Gyöngyösi Istvánnal Kézdivásárhelyt.

CSARNOK.

A képviselőház karzatáról.

Irta: Mikszáth Kálmán.

A Ház képe.

A tulajdonképeni Ház mégis csak azok a különféle alaku fejek, melyek könyökükkel alátámasztva, nagy rendezetlenségben tarkállanak a padsorokban, vigyorogva, ásitva, vagy morogva.

Valaha, régen, a „galambosz fejek“ voltak többségben; azután a kopasz fejek jöttek majoritásba; most pedig a haj elfedi a koponyát, de nem fedi el a koponya éretlenségét.

A hirneves politikusoké a vezénylet, de mégis az a névtelen tömeg a hatalom, az a törvényhozó test.

Szett akarnám én lefotografizni, De vajjon lehetséges-e egy olyan testet eltalálni, melynek minden része örök mozgásban van? A mi e percben láb, az a másikban könyök, s a mi tegnap száj volt, az ma fül.

A ház olyan változó, mint az idő; soha sem az egészen, a mi már volt, s mégis majd mindig ugyanaz.

Az egyének örökké változnak. Egyik jön, másik bukik. Ma ez van elől, holnap amaz. A miniszterek, a népegy és a két (jó és bal) szerencse labdái ök, de a Ház karakterét és kinézését egyiknek vagy másiknak letűnése vagy fölbukkanása nem változtatja s új színeket közbe nem vegyít. Hanem a megszokott szürke képben, hol a vezérek az élénkítő pontok, mégis vannak nélkülözhetetlen egyének, a kik nélkül, ha ugyanaz lenne is a kép, de más volna a háttér.

Kinek szerkesztenék vajjon a jegyzőkönyveket, ha nem ülne bent Csanády Sándor, a ki tenyerét tölcserformára csucorítva, mély figyelemmel hallgatja azok felolvasását: nincsen-e benne hamisság s van-e „stelus“?

A házszabályokat érintő vitáknál mulatságos nézni, miként feszeleg Madarász József. A házszabályok az ő privát themája. A nagy közbeszó Szalay Imre is szükséges fűszer; de ha ő a gyömbér, akkor Lükő Géza legalább is safrány. A kinek összes oratóriai működése e czimen szokott napvilágra jönni: Egy hang a baloldalon.

Jóízűen alszik az ülések alatt Bánffy Dániel és Göndöcs. A zugást, tapsvihart, haragos ellenmondásokat szelid méhecskék zsongásának álmodja.

Ivánka Imre szétterpeszkedik két könyökével, mint a terebélyes fa (ugy is ez a legkedvesebb hasonlata) és a gunyos nevetést csinálja jól. Mert majd mindenki bizonyos szerepet visz. Körösi Sándor van beosztva falrengető hangjával a „Halljuk“ kiáltásokra Prileszky Tádénak a lelkesülésre alkalmas nagy homloka megtelik ragyogással és szemében fény gyulad ki — a mikor akarja. Hegedüs Sándor incselkedni szeret grimace-okkal és kézintégetésekkel, Szlávay Olivér ajkrángatásai fitymálást fejeznek ki az ellenzéki beszédek alatt.

— Polgárok! Itt van! Megérkezett. A szenvedő hazáért vértanúságot szenvedett. Ha nem beszélne is, l olvashatjuk arcáról mindazt, a mi vele történt. Ő volt az, a ki minket — a ki bennünket — a ki velünk — vagyis inkább a ki értünk ... hogy is mondjam csak? ...

— Éljen! — zugott közbe a tömeg s a jegyző becsülete meg volt mentve.

Keskeny urat nagyon meghatotta a zajos ováció.

— Mindenekelőtt, kedves barátom, egy pohár bort! — szölt gyenge hangon.

Kannákkal adtak neki s e közben akaratlanul is nyakon öntözték.

Ivott s szót kért.

Részkető hangzen kezdte:

— A börtön fojtó levegőjéből jövök, hogy, kedves polgártársak, önök közt, mint a szabadság rendületlen hívei közt vegyek először tiszta, tünde, romlatlan lélegzetet. (A nagy füsttől s borgőztől eleinte köhögni, később valósággal czihákolni s tüszkölni kezdett.) Igen, — folytatta azután — én a zsarnokság áldozata vagyok, de nem ijeszt, nem rémit meg semmiféle börtön, nem százszoros halál sem, én a szabadságnak, a haladásnak legutolsó csepp véremig híve akarok maradni s küzdeni fogok ellenetek, honom vérszopó hiénái, a fergeteg jerejével, a harag zivatarával, az engesztelhetlen gyűlölet orkánjával! Esküszöm az élő Istennek s nektek barátim, kik irántam, szegény vér-

tanu iránt, érdeklődéssel, szeretettel viseltetek. Fizesse vissza a jó ég ezer annyi jóval.

— Éljen! Éljen! — zugott rá fergetegszereleg s rögtön utána felkapták Keskeny urat s körül hordozták a teremben üvöltözve.

— Fáklyákat, zenét ide! — kiáltotta valaki s néhány pillanat múlva volt mindkettő.

Valaki (talán csak juxból) azt találta közbe bögni:

— Éljen Keskeny Aladár, jövődöbéli képviselőjelöltünk!

Az eszme frenetikus tetszéssel fogadtott. Koszorú az érdemnek, dicsőséget a hősnak, elégtételt a vértanúnak! Éljen a képviselőjelölt!

S Keskeny urat az Isten sem menti meg attól, hogy meg ne válasszák. Jöhet ebbe a kerületbe akárki, akármilyen tudományos apparattal, igaz érdemekkel s igaz hazafissággal, az mind bliktri, az mind semmi a Keskeny ur születésének titokzatával szembe-csinált vértanúságával szemben.

Hajdan az emberek vértanui halált haltak egy-egy eszméért.

Ma nem kell meghalni, az ember halál nélkül is lehet vértanu.

A vértanúság hajdan megdicsőülés volt. Ma kenyérkereseti pálya!

Jól fejeztem ki magamat Keskeny ur?

(Gondzűz).

De a legféltettebb parlamenti alak mégis az ellenzéki: a halvány Böllöny József, a ki a kormánypárti szónok elé ül s olyan művészen tud unatkozni és oly szerencsével ásit, hogy biztosan megkívánja tőle az egész Ház. A hatás okvetlenül az ő kinyitott szájába pottyán bele.

Jókai regénykorrekturákat csinál az ülés alatt, Beksics angol szerzőket olvas, Rohonczy a női karzatot kémleli, a bagoly-arcú Wahrmann éleket farag s azokat papírcsodulákra vetve körözteti a környéken, Csernátóy félig behunytt szemmel játszik a monoklija zsinorjával, Tisza Kálmán pedig úgy pislog ott hátradőlve székén, mint egy óriás csörgő kigyó, a ki emészt. Kissé féloldalt hajolva örökös ugrásra látszik készen lenni, s ha hirtelen feláll vagy leül, olyan, mint egy kinyíló vagy becsukódó bicska.

Papírosokkal tele tömött viaszos vászna előtt könyököl Steinacker. A jó öreg Irányi Dániel kezét mellényzsebébe dugva keserű és arccal hallgatja a szóadatot hömpölygését; csak néha-néha igazít egyet-egyet hajtatán, mely kellemes alakban van két oldal a homlokára simitva.

Közel ül egymáshoz Ugron Gábor és Herman Ottó, a két sebeket osztogató dalia, kik fegyveresen alusznak, a pajzsaiikkal betakarózva. A szomszéd mezőn két sisakos vívő magaslik ki. Csenedesen ül helyén az előbbi, csak élénk szemjátéka mutatja, hogy figyel; Szilágyi nyugtalan, gyakran szól közbe s arcvonásai és gesztusai folyton elárulják rokon- vagy ellenszenvét. Még izgatottabb, ha ő maga szándékozik beszélni; „Szilágyi tricoban van”, szokták ilyenkor mondani.

Ugronék és Apponyiék között barnállik a termékeny interpelláló Olay Szilárd, az antiszemita vigkedélyű bárója Andreánszky Gábor, leghátul fehérlik galambosz hajával Lázár Ádám, a nagy szóöntő (a kinek azonban mindent meg lehet bocsátani, mert nagyon szereti a hazát). A mérsékelt ellenzék és a szélsők közé beékelve viraszt a rosszul beretvált Szentkirályi Albert, a „rézsut ereszkedő új csillag”. Érdekes két alak a gyomai és löllel pontok két politikusa is: Hoitsy Pál és Szalay Imre. Az előbbi a karzaton visz nagy szerepet, az utóbbi a folyosón. Közel mellettük pödrű nagy hajuszát Orbán Balázs, az egyetlen, a ki a beszédeit összegyűjtve kiadta. Mint a sózott halcsik, úgy viczkáندozik a kis cukros baba, Fenyvessy Ferenc; hol itt ül, hol ott ül, tíz helyen is megfordul egy perc alatt. Gyönyörködve nézegeti a jól öltözött Gróf Andrássy Tivadart, a mintát, s busan a piros nyakú Ábrányi Kornélt, az utódot — a diszjegyzőségben.

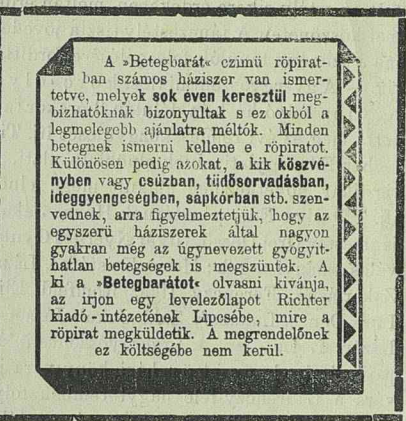
A centrumban a volt és a leendő miniszterek tanyáznak. Széll Kálmán úgy néz ki, mint a bolha nagyító üvegen, Horváth Boldizsár a kék szemüvegén át mereng a demokráciáról, csak Tisza Lajos került a jobb oldal legszélére s finom gunyoros mosollyal hallgatja a gyengébb beszédeket. A híres Róth Pál csöndesen szuszog, mintha valami nagy terhet emelgetne. Gróf Keglevich István, a kinek valóságos politikai divatterekedése van, a sarkon ül s előkelő unalommal várja azokat a bizonyos cziczerő-betűs sorokat a „Budapesti Közlöny”-ben. A tulsó szekcióban ugyancsak a sarkon s aluszekonyan lógázza fejét az öreg Pulszky Ferenc, mint a kérődző elefánt, kinek forró gőz lövel ki az orlyukain. Néha fölcsudik s van akkor ijedelem, mert ha fölkel az öreg, mindent megtámad: a kormányt, a nagy adókat, az ellenzéket, az antiszemitákat, a zsidókat, és megtámadja még maga magát is.

S mig így pihen, zajlik, unatkozik, figyel vagy fesseleg a ház, azt a képet nyújtva, mint a buzakalászkok, miket szeszélyesen mozgat a szél: a terem gömbjének legszélén, mint sbirr, egy fegyveres mameluk jár-kel kinyitott bioskájával. Az öreg Plachy Tamás az, a ki reszkető kezeivel egyre faragcsál valamit. A kés pengéje rémesen villan, a mint egyet-egyet lép magányos sötétjében. (Gondúz.)

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Január 15-én.	
Magyar aranyjáradék 6%	101.25
Magyar aranyjáradék 4%	92.95
Magy. papírjáradék 5%	152.—
Magyar vasúti kölcsön	98.75
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	127.—
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	102.50
Magyar földterhermentesítési kötvény	103.75
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	103.25
Temes-bánati földterherm. kötvény	103.75
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	103.50
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	103.15
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	98.—
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön	118.—
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	124.50
Osztrák járadék papírban	84.—
Osztrák járadék ezüstben	84.25
Osztrák járadék aranyban	112.25
1860. államsorsjegyek	139.75
Osztrák-magyar bankrészvény	874.—
Magyar hitelbank-részvény	303.—
Osztrák hitelintézet-részvény	297.40
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.93
20 frankos arany	10.02
Német birodalmi márka	62.10
London (2 havi váltókért)	126.90
20 márka arany	12.42

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Sprenecz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

MEGHÍVÓ

A „csikszeredai takarékpénztár részvénytársaság” **III. évi rendes közgyűlését** Csik-Szeredában, 1886. január hó 24-én délelőtt 9 órakor kezdődőleg a „CSILLAG” vendéglő termében fogja megtartani, melyre a részvényesek meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Igazgatósági jelentés és a zárszámadás beterjesztése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. A felmentvény megadása iránti határozat.
4. Általános tisztujtítás.
5. Indítványok.

Az alapszabályok 20-ik §-ának kivonata:

A szavazati jog akár személyesen, akár két tanu által aláírt felhatalmazással ellátott megbízott által — kinek azonban részvényesnek kell lennie — gyakorolható.

Nő-részvényesek csak felhatalmazott által, gondnokság vagy gyámság alattiak gondnokuk vagy gyámjuk, illetőleg ezek felhatalmazottjai által és erkölcsös testületek megbízottjuk által gyakorolhatják szavazati jogukat; az utóbbi esetben nem kívántatik, hogy a megbízott részvényes legyen.

Azon részvényesek tehát, kik 1885. december 31-ig az intézet részvény-

könyve szerint, mint ilyenek, igazolva voltak, a fennebbi módon szavazati jogukat — részvény-bemutató nélkül — gyakorolhatják.

A „csikszeredai takarékpénztár részvénytársaság” igazgatósága nevében:
Csik-Szereda, 1886. január 3-án

Lázár Domokos, elnök.
Dr. Fejér Antal, titkár.

A csikszeredai takarékpénztár részvénytársaság **vagyon-mérlege** 1885. december 31-én. Vagyon: Váltó számlán 138508 frt 50 kr. Előleg-számlán 329 frt. Kötvényszámlán 39590 frt 50 kr. Kezelési költség-számlán 334 frt 66 kr. Letét-számlán 755 frt 51 kr. Pénztár-számlán 2948 frt 40 kr. Összesen 182466 frt 57 kr. Teher: Részvénytőke-számlán 50000 frt. Betét és tőkésített kamat-számlán 51750 frt 94 kr. Visszeszámlázási számlán 65013 frt 66 kr. Hivatalnokok fizetése számlán 18 frt 83 kr. Osztalék-számlán 56 frt 60 kr. Tartalék-alap-számlán 7749 frt 84 kr. Kisdődő-alap-számlán 213 frt 69 kr. Tiszteletdíj-számlán 1724 frt 15 kr. Letét-számlán 14 kr. Jótékonykezlet-számlán 191 frt 57 kr. Osztalék-számlán 1885. évre 5747 frt 15 kr. Összesen 182466 frt 57 kr.

Sprenecz György.

ÉN CSILLAG ANNA

185 centimeter hosszú óriási Loreley-hajammal, ezerekre menő **köszöntő iratokkal** bizonyítottam be, — melyek mindenkinek rendelkezésére állanak — hogy az általam kitalált kenőcs, mint **legbiztosabb szer**, mindennemű **hajbetegségek és hajhullás** ellen, a **hajnövesztés** előmozdítására, a **hajbőr erősítésére**, **fejköszvény**, **korpaképződés és kopaszodás**, **ugy hajusz és szakáll gyérsege** ellen bámulatos eredménnyel használtatott. Bizonyítványok a szer elemzéséről a leghíresebb szakférfiak részéről rendelkezésre állanak.

Egy tégely ára 50 kr, 1 frt, 2 frt, használati utasítással együtt. Postai utánvétellel, vagy az összeg előleges be- küldése mellett a világ minden részébe megküldeték

Csillag és társa
gyárából.

Budapest, VI. királyuteza 26. sz.

Kézdí-Vásárhelyt kapható Kovács Ferencz gyógyszerárban, valamint Magyarországi jelentősebb gyógyszerárban, 8-20

Sz 4566. tkkvi
1885.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy tölgyesi Dobrán Ágoston végrehajthatónak gyergyószentmiklósi Hideg — filler — József végrehajtást szenvedő elleni 47 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén lévő, a gyergyószentmiklósi 1638. tjkvben A + 1—6. rendsz. és az 1292. tjkvben 1—2. rendsz. alatt foglalt ingatlanokra az árverést 616 frt 19 krban ezennel megállapított kikiáltási árban

elrendelte és hogy a fennebbi megjelölt ingatlanok az 1886. évi március hó 12-ik napján délelőtti 9 órakor a kir. telekkönyvi hivatalnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Gyergyó-Szent-Miklóson, 1885. évi december hó 31-ik napján.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

5252525252525252

HIRDETMEYNY.

Mészáros Szócs Dániel és nője Bede Mária tulajdonát képező kőház alsó része, mely áll 2 szoba, 1 kamara, 1 pincze, s a mellette lévő faház 4 szoba, 1 kamara, 1 pincze, istálló és szinalljal együtt 1886. évi április 24-étől hasznosbérbe adandó. Bővebben tulajdonossal értekezhetni.

3—3

2525252525252525

Kölcsön

6% és 5%-ra.

Minden önjogu személy, kinek önfentartására állandó jövedelmei vannak, u. m.: háztulajdonos, gazda, bérlő, iparos, kereskedő, hivatalnok, stb. kaphat közbenjöttom utján egy **fővárosi hitelszövetkezet**től 100 frttól 1000 frtig 50 hó alatt postautalvány utján visszafizetendő 6 százalékos személy-hitel kölcsönt. Minden 100 frt kölcsönösszeg havi 2 frt betéttel törleszhető.

5%-os bank-kölcsön

közvetítettik 2000 frttól kezdve 1.000.000-ig földbirtokra, esetleg jó anyagból épült városi házakra 25 évre 2 1/2% tőketörlesztéssel, vagy 40 évre 1% tőketörlesztéssel. **Ház-kölcsönnél** megállapítandó becslési költség előre leteendő.

Termények, tőzsdei értékpapírok, részvények stb. elvállaltatnak szerény díjazás mellett eladás, esetleg előleg beszerzése végett.

Ügynökök tisztességes provizio mellett működésre felkérhetnek.

Válasz és portókötség fejében 30 kr levélbéllyegben kéretik, e díj nélkül válasz nem adatik.

4—7

Pollák János

bizományi és ügynöki irodája,
Budapest, VII. csömör-ut 37. sz. I. em.